

Σεβασμιώτατοι άγιοι αρχιερείς, σεπτό ιερατείο, κυρίες και κύριοι,

Ο καθένας από μας γνωρίζει και αξιολογεί το συνάνθρωπό του, ζώντα ή τεθνεώτα, θέτοντας τα δικά του προσωπικά κριτήρια. Ωστόσο, η τελική αποτίμηση που θα προκύψει για το έργο ενός συνανθρώπου μας, ανεξάρτητα από τα ποια κριτήρια θέτει ο καθένας, εξαρτάται από το αν τα θετικά στοιχεία του συνανθρώπου υπερτερούν, ποσοτικά και ποιοτικά, των αρνητικών. Ως ανιψιός του μακαριστού Νικοδήμου δεν είμαι το κατάλληλο πρόσωπο, για να απαριθμήσω λεπτομερώς το έργο του στη Μητρόπολη Ιερισσού από το 1981 μέχρι το 2012, γιατί πιθανώς τα κριτήρια που θέτω να έχουν επηρεασθεί προς το θετικότερο, λόγω του συγγενικού δεσμού. Γι αυτό όλοι εσείς που τον ζήσατε από κοντά, είτε παραβρίσκαστε σήμερα μαζί μας είτε όχι, εσείς που είδατε το έργο του συνολικά, είσατε πιο δίκαιοι κριτές από τον οποιονδήποτε. Ωστόσο, επιτρέψτε μου να διαπιστώσω ότι το γεγονός πως 3 χρόνια μετά την εκδημία του μητροπολίτου κυρού Νικοδήμου η τοπική Μητρόπολις και το ποίμνιο της, το οποίο ο μακαριστός αρχιερέυς εποίμανε επί 31 συναπτά έτη, εξακολουθούν ανελλιπώς να τιμούν τη μνήμη του, αποδεικνύει έμπρακτα όχι μόνο ένα σεβασμό προς τη μνήμη ενός εκκλησιαστικού ποιμενάρχη, αλλά και μια δημόσια αναγνώριση προς το έργο ενός ιεράρχη που αφιέρωσε τη ζωή του στην ανάδειξη του πνευματικού και κοινωνικού έργου της τοπικής Εκκλησίας.

Εκ μέρους της οικογένειας του μητροπολίτου κυρού Νικοδήμου και κυρίως του αδελφού του και πατέρα μου Ιωάννη, ο οποίος λόγω προβλημάτων υγείας δεν μπόρεσε να βρίσκεται σήμερα μαζί μας, θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες όλων μας, στον Σεβασμιώτατο μητροπολίτη Ιερισσού κ. Θεόκλητο, τον ευσεβή και άξιο διάδοχο του κυρού Νικοδήμου, για την πρωτοβουλία του να τιμά κάθε χρόνο και με λαμπρό τρόπο τη μνήμη του προκατόχου του,

στους Σεβασμιώτατους αρχιερείς, τον Άγιο Μιλήτου και τον Άγιο Αμορίου, οι οποίοι προσήλθαν να ενώσουν τις προσευχές τους με τις ευχές τις Εκκλησίας για την ανάπαυση της ψυχής του, καθώς και για τους ωραίους επιμνημόσυνους λόγους που απηύθυναν, μαζί με τον Άγιο Ιερισσού,

και τέλος στο ευλαβές εκκλησίασμα, τους κατοίκους αυτής της Μητροπολιτικής Επαρχίας, και κυρίως της Αρναίας, επώνυμους και ανώνυμους, για την αγάπη και την εκτίμηση που εξέφρασαν και εκφράζουν προς το πρόσωπο του μακαριστού Νικοδήμου.

Η συγκίνηση, η δικιά μου και της μητέρας μου, είναι μεγάλη, γιατί βρισκόμαστε για μιαν ακόμα φορά στη Βόρεια Χαλκιδική και ειδικότερα στην Αρναία. Κυρίως οι γονείς μου, την επισκέπτονταν ανελλιπώς μια και δυο φορές το χρόνο, επί 31 έτη, γνωρίστηκαν με τους κατοίκους της και με

ορισμένους από αυτούς δημιούργησαν άρρηκτους θεσμούς φιλίας. Αναμοχλεύονται σήμερα στη μνήμη μας, θύμησες από τα παλιά, σεπτές ιεροτελεστίες, θρησκευτικά πανηγύρια, εκδρομές, κοινωνικές συνάξεις που ζήσαμε εδώ, μνήμες τις οποίες θα διατηρήσουμε ανεξίτηλες μέχρι το τέλος της ζωής μας. Φεύγοντας αύριο από δω, νομίζω πως πρέπει να δηλώσουμε δημοσίως πώς: «Ναι, η Αρναία είναι μια πόλη που αγαπήσαμε σαν δεύτερη πατρίδα μας και το όνομά της θα είναι πλέον άρρηκτα συνυφασμένο με το όνομα του μακαριστού συγγενούς μας και ποιμενάρχη σας μητροπολίτου κυρού Νικοδήμου». Ας είναι η μνήμη του αιώνια.